

انواع دلالتها و مغالطه توسل به معنای ظاهری

مروری سریع بر آنچه خوانده‌ایم:

- در منطق به اصول کلی زبان که ما را در جلوگیری از خطای اندیشه یاری می‌کند می‌پردازیم.

مغالطه‌ی اشتراک لفظ: اشتباه گرفتن کلماتی که ظاهری مشترک دارند.

انواع دلالت لفظ بر معنا در جملات: ۱- مطابقی ۲- تضمنی ۳- التزامی

کنایه‌ها و استعارات در زبان فارسی، دلالت التزامی به حساب می‌آیند؛

مثلا عبارت «خانه خرابم کردی» یک کنایه است که به دلالت التزامی به معنای آن است که به من آسیب زیادی رسانده‌ای.

چندین مثال برای انواع دلالت‌ها:

دلالت مطابقی:

خانه‌ام را فروختم ، کتاب را به او هدیه دادم ، با کمک یک دیگر صندلی را جابه‌جا کردیم.

دلالت تضمنی:

خانه را رنگ کردیم، مداد شکست، کفشم را واکس زدم.

دلالت التزامی:

خانهام را دزد برد، بعد از خوردن غذا میز را جمع کردیم، تلویزیون گفت فردا مدارس تعطیل هستند، باد آورده را باد می‌برد.

توسل به معنای ظاهری

به کار برن دلالت مطابقی به جای تضمینی و التزامی را مغالطه‌ی توسل به معنای ظاهری گویند.

نکته:

۱- مغالطه‌ی توسل به معنای ظاهری تنها به کار بردن دلالت مطابقی به جای تضمینی و التزامی است نه به کار بردن دلالت تضمینی یا التزامی به جای دلالت مطابقی.

۲- در مغالطه‌ی توسل به معنای ظاهری مقصود از «معنای ظاهری»، همان «معنای مطابقی» است. یعنی فرد مغالطه‌گر به جای معنای تضمینی و التزامی به معنای مطابقی (معنای ظاهری) توسل و استفاده می‌کند.

منطق

چند مثال برای مغالطه‌ی توسل به معنای ظاهری

۱- پادشاه گفت هیچ گاه خون وزیر خود را نمی ریزد لذا وقتی تصمیم به کشتن وی گرفت دستور داد او را خفه کردند.

۲- من گفتم بعد از ظهر به منزلتان می آیم، خب ساعت 9 شب هم بعد از ظهر است.

۳- یک ریگی در کفش اوست. نه! من کفشش را دیدم، هیچ ریگی در کفش او نبود.

مدرسه مجازی آینو